

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 20. Carolstadius a Luthero ad edendum adversus se librum provocatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](#)

Sæcul. XVI. ctem, vel ejus consilia atque doctrinam probaret; ut vero rebellionis culpam in Lutherum retorqueret, eum sic alloquebatur: ejusmodi probrum optimo jure in te refundi potest, de cetero mihi haud toleranda videtur tua de præsentia reali opinio, eoquod iis, quæ de Sacramentis dixisti, palam adverteatur, præterea tu talia enuntiasti, quæ potius commentitio, quam vero pro nobis Crucifixo Christo Domino convenirent, idque palam probabo, si vero erroris convincar, meam mutare sententiam, paratus ero.

§. XX.

*Carolstadius a Luthero ad edendum
adversus se librum provocatus.*

*Hospin. l. c.
fol. 32.* Lutherus, ut adversus se calatum ariperet, Carolstadium per summam arrogantiam provocabat, brevique accerrima utrinque disceptatio accendebaratur. Lutherus insuper ex marsupio suo aureum extraxit, quem Carolstadio daturum se promisit, si contra eum scribere auderet: „Accipe, ajebat Lutherus, hunc aureum, & quantum valles, adversus me calatum tuum acrie; „Conditionem acceptat Carolstadius, acceptumque aureum sacco suo imponit, adstantes allocutus: „Fratres, „mei,

„ mei, ecce signum, ecce pignus po- **Sæcul. XVI.**
 „ testatis, quam aduersus Lutherum **A.C. 1524.**
 „ Doctorem accepi; hujus rei testes esse
 „ velitis rogo. „ His dictis ambo dex-
 teras junxerunt mutuo polliciti, quod
 alter alteri acri pugna molestus foret.
 Præterea Lutherus poculum vini **Ca-**
rolstadio propinabat, exclamans, vivat
 celebris elucubratio, quam Carolstadius
 in lucem editurus est; Carolstadius ex
 adverso propinanti respondit, totumque
 vini poculum exhausit; ita nempe pro
 more patriæ literario huic bello classi-
 cum canebatur die vigesima secunda Au-
 gusti anno millesimo quingentesimo vi-
 gesimo quarto. Ast memoratu sat dig-
 na erat Urbanitas, qua fortis hi pugi-
 les se invicem valere jubebant, *num te*
ultra, inquiebat Carolstadius ad Luthe-
 rum, *in platea sustineam, abscede, ut col-*
lum frangas, priusquam oppidum exieris.
 Nec minus gloriosus erat Lutheri
 ingressus in urbem Orlamundanam; in-
 stigante enim Carolstadio frequenti lapi-
 dum jactu excipiebatur, ac pene ster-
 coribus obtegebatur. Ecce novum E-
 vangelium! ecce tabernam! quæ Sa-
 cramentariorum Antesignanum partu-
 rivit.